

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

29 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nadejda Toma,
Judecători Iurie Diaconu, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătorei Chișinău din 11 ianuarie 2022 și deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2022, declarat de avocata Pruteanu Natalia, în numele inculpatului

Platon Edgar XXXXXX.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare,</i> 26.03.2021 - 11.01.2022,
<i>instanța de apel:</i>	01.02.2022 - 09.03.2022,
<i>instanța de recurs:</i>	09.06.2022 - 29.07.2022.

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău din 11 ianuarie 2022, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Platon Edgar a fost condamnat în baza art. 42 alin. (5), 361 alin. (2) lit. b) Cod penal la 2 ani închisoare și art. 264¹ alin. (4) Cod penal la 6 luni închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 2 ani și 1 lună închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art. 90¹ Cod penal, urmând să execute pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 9 luni în penitenciar de tip semiînchis, iar termenul de pedeapsă sub formă de închisoare rămas de 1 an și 3 luni, fiindu-i suspendat condiționat pe o perioadă de probațiune de 4 ani, pedeapsa urmând a fi pusă în executare de la definitivarea sentinței și reținerea inculpatului.

De la inculpat s-au încasat în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 2100 lei.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Platon Edgar, fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport prin anularea dreptului, pedeapsă aplicată prin sentința Judecătorei Chișinău din 27.12.2019, contrar art. 211 alin. (2) din Legea 131 din 07.06.2007 privind siguranța traficului rutier, care prevede că dreptul de conducere anulat poate fi redobândit, în condiții generale, după decăderea temeiurilor de anulare a acestuia, la prezentarea unei dovezi în acest sens, și susținerea de către solicitant a examenului de calificare pentru obținerea permisului de conducere la autoritatea competentă, pe categorii și subcategoriile de mijloace de transport solicitate. Suplimentar, în cazul prevăzut la alin. (1) lit. a) dreptul de conducere anulat poate fi redobândit după frecventarea programului probațional antialcoolic și antidrog și expirarea termenului de 4 ani din momentul condamnării, a găsit și a solicitat de la persoane necunoscute organului de urmărire penală falsificarea permisului de conducere nr. 189403156 pe numele său, acordându-le mijloace bănești în sumă de 300 euro și, solicitându-le includerea în permis datele sale de identitate și dreptul de a conduce mijloace de transport cu categoria A1, A2, A, B1, B, C1, și C.

În continuarea acțiunilor sale criminale, după ce a falsificat în complicitate cu alte persoane necunoscute permisul pe numele său cu nr. 189403156, l-a deținut și folosit până la data de 08.01.2021, când a fost ridicat de către colaboratorii INSP a IGP.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 42 alin. (5), 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca complicitatea la confecționarea, definirea și folosirea documentelor oficiale false, exprimată prin contribuirea prin indicații și acordarea de mijloace pentru confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi și eliberează de obligații, acțiuni săvârșite de două sau mai multe persoane.

Tot el, la 7 ianuarie 2021, aproximativ la ora 23.30, fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport prin anularea dreptului, pedeapsă aplicată prin sentința Judecătorei Chișinău din 27.12.2019 și conducând automobilul „Ford”, n.î. XXXXXXXX, pe str. Alba Iulia 75/25, mun. Chișinău, a fost stopat de echipajul INSP care, având suspiciuni că șoferul a consumat băuturi alcoolice, l-au condus la Dispensarul Republican de Narcologie, unde a fost supus examenului medical cu prelevarea probelor biologice.

Conform procesului-verbal nr. 22 din 08.01.2021 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, Platon Edgar s-a dovedit a fi în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, cu concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,77 mg/l și concentrația de alcool în sânge de 1,45 g/l.

Astfel, Platon Edgar a încălcat cerințele art. 14 lit. a) al Regulamentului circulației rutiere, care indică că conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției.

La fel, Platon Edgar a încălcat prevederile art. 10 alin. (2) lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, care indică că persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede și, la cererea lucrătorului de poliție, polițistului de frontieră, ofițerului echipei mobile Serviciului Vamal, este obligată să înmâneze pentru control, permisul de conducere perfectă pe numele său.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, ca conducere mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșit de către o persoană care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, reținând că inculpatul a comis o infracțiune ușoară și una mai puțin gravă, că art. 264¹ alin. (4) Cod penal prevede pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau închisoare de până la 1 an, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, iar art. 42 alin. (5), 361 alin. (2) lit. b) Cod penal prevede pedeapsa cu amendă de la 550 la 950 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 5 ani, că inculpatul se caracterizează pozitiv, este căsătorit, întreține doi copii minori, este încadrat în câmpul muncii, a recunoscut integral vinovăția, la evidența medicului psihiatru și medicului narcolog nu se află, circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, ca circumstanță agravantă fiind reținută săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru comiterea unei infracțiuni similare.

Or, prin sentința Judecătorei Chișinău din 27.12.2019, inculpatul a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (1), 84 Cod penal, la 170 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. În același an - 2019, inculpatul, în privința căruia a fost dispusă anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, a săvârșit cu intenție directă infracțiunea prevăzută de art. 42 alin. (5), 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, iar la 07.01.2021, repetat, a condus automobilului în stare de ebrietate cu grad avansat, deținând asupra sa permis de conducere fals, ce a fost probat prin raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-244 din 29.01.2021.

Pe lângă aceasta, potrivit cazierului contravențional în perioada 2009-2021, în privința inculpatului au fost înregistrate 4 contravenții cu 5 puncte de penalizare acumulate, fiind sancționat în baza art. 240 alin. (1) Cod contravențional, art. 233 alin. (1) Cod contravențional, art. 232 alin. (2) Cod contravențional - anul 2019.

Astfel, cu toate că inculpatul cunoștea că este interzisă conducerea automobilului în stare de ebrietate și, fiindu-i anulat dreptul de conducerea mijloacelor de transport, conștientizând faptul că conducerea în stare de ebrietate ar putea pune în pericol viața sa și a altor persoane, a urcat la volanul automobilului fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, conform procesul-verbal nr. 22 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, din 08.01.2021 constituia 0,77 g/l și, dispunând asupra sa a permisul de conducere a mijloacelor de transport care l-a prezentat colaboratorilor

de poliție, potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-244 din 29.01.2021 permisul de conducere nr. 18943156 eliberat pe numele lui Platon Edgar, fiind confecționat din materie polimerică, cu folosirea aparatelor computerizate multiplicative cu imprimantă InkJet color, nu la întreprinderea poligrafică specializată în confecționarea blanchetelor de documente.

În aceste împrejurări, având în vedere gradul de pericol social pe care îl reprezintă inculpatul, gravitatea și consecințele infracțiunilor săvârșite corectarea și reeducarea acestuia este posibilă doar cu izolarea lui de societate, urmând a-i fi stabilită o pedeapsă cu închisoare, or, fiind condamnat anterior prin sentința Judecătorei Chișinău din 27.12.2019 în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la pedeapsă nonprivativă de libertate, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, pentru două epizoade consecutive, acesta nu și-a făcut concluziile respective și la 07.01.2021 repetat a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264¹ Cod penal.

Mai mult, inculpatul, cunoscând că i-a fost anulat dreptul de a conduce mijloace de transport, a găsit și solicitat falsificarea permisului de conducere contra plată, de care s-a folosit și în baza acestui act a condus mijloace de transport până la 08.01.2021.

Prin urmare, la stabilirea pedepsei în privința inculpatului urmează a fi aplicate prevederile art. 90¹ alin. (2) Cod penal, potrivit căror în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, partea de pedeapsă ce trebuie executată în penitenciar poate fi coborâtă până la minimul prevăzut de prezentul cod.

Conform art. 90¹ alin. (1) Cod penal, în cazul în care instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea vinovatului, ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute întreaga pedeapsă cu închisoare în penitenciar, aceasta poate dispune suspendarea parțială a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând în hotărâre perioada de executare a pedepsei în închisoare și perioada de probațiune, precum și motivele condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei. Prima parte a pedepsei se execută în penitenciar, iar restul pedepsei se suspendă.

3. Avocata Pruteanu Natalia a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care în privința inculpatului să fie aplicate prevederile Legii nr. 243 din 24.12.2021, sau aplicarea prevederilor art. 96 Cod penal, sau o pedeapsa mai blândă - nonprivativă de libertate.

Apelantul a invocat că la 24.12. 2021 a fost adoptată, iar la 31.12.2021 a intrat în vigoare Legea nr. 243 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Totodată, instanța de fond era în drept să aplice pedeapsa alternativă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, or, inculpatul, fiind angajat în câmpul muncii, este unicul întreținător al familiei, iar în cazul privării acestuia de libertate, soția și doi copii minori rămân fără surse de existență.

Mai mult, cheltuielile suportate la efectuarea expertizelor urmează a fi trecute în contul statului, reieșind din obligația pozitivă asumată prin ratificarea CEDO de a examina orice faptă penală cu care a fost sesizată.

4. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2022, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că la stabilirea pedepsei, instanța de fond a ținut cont de faptul că inculpatul se caracterizează pozitiv, este căsătorit, la întreținere are doi copii minori, este încadrat în câmpul muncii, a recunoscut integral vinovăția, nu se află la evidența medicului psihiatru și medicului narcolog, anterior a fost condamnat inclusiv pentru săvârșirea infracțiunilor similare.

Astfel, prima instanță corect i-a aplicat inculpatului pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. (5), 361 alin. (2) lit. b), 264¹ alin. (4), 84 alin. (1) Cod penal, pedeapsă definitivă de 2 ani și 1 lună închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, reținând și faptul că acesta a recunoscut faptele indicate în rechizitoriu și a solicitat examinarea cauzei pe baza probelor administrate în fază de urmărire penală.

Totodată, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16.10.2012, inculpatul a fost condamnat în baza art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, la 8 ani închisoare.

Potrivit art.6 din Legea privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 243 din 24.12.2021, prevederile art. 1-5 nu se aplică persoanei: a¹) bănuite, învinuite, inculpate sau condamnate care a fost condamnată anterior pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni grave, deosebit de grave sau excepțional de grave, executând în tot sau în parte pedeapsa cu închisoare. Deci, în privința inculpatului nu sunt aplicabile prevederile Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr.243 din 24.12.2021.

Pe lângă aceasta, sunt nefondate și argumentele apărării privind aplicarea prevederilor art. 96 Cod penal în privința inculpatului, or, o pedeapsa stabilită cu amânarea executării pedepsei, nu este echitabilă, întrucât nu este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Prin urmare, instanța de fond a emis o sentință legală și întemeiată, aplicându-i inculpatului o pedeapsă echitabilă, care va duce la atingerea scopului legii penale, va restabili echitatea socială, va corecta condamnatul și va preveni săvârșirea de noi infracțiuni, împrejurări care, fiind în raport cu motivele invocate în apel, demonstrează că acestea nu și-au găsit confirmarea la judecarea apelului declarat, nefiind stabilite motive temeinice de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea individualizării și stabilirii pedepsei.

Potrivit art. 229 alin. (1)-(2) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare.

Or, instanța de fond a dispus încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului cheltuielile judiciare pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-244 din 29.01.2021 în mărime de 2100 lei.

5. Avocata Pruteanu Natalia declară recurs ordinar, în care solicită casarea parțială a hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care în privința inculpatului să fie aplicate prevederile art. 96 Cod penal, sau o pedeapsa mai blândă - nonprivativă de libertate.

Recurenta invocă că instanța de fond era în drept să aplice pedeapsa alternativă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, or, inculpatul,

fiind angajat în câmpul muncii, este unicul întreținător al familiei, iar în cazul privării acestuia de libertate, soția și doi copii minori rămân fără surse de existență.

Totodată, în speță sunt aplicabile prevederile art. 96 Cod penal

La fel, neîntemeiat au fost încasate din contul inculpatului cheltuielile judiciare în sumă de 2100 lei, deoarece aceste nu se încadrează în cele prevăzute expres la art. 227 Cod de procedură penală.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală - s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor atacate, inclusiv cele reproduse în pct. **2.**, **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând corect cont de prevederile art. 7, 61, 75, 84 alin. (1), 90¹ alin. (1), (2), Cod penal, 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional

la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. Dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate. În cazul în care instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea vinovatului, ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute întreaga pedeapsă cu închisoare în penitenciar, aceasta poate dispune suspendarea parțială a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând în hotărâre perioada de executare a pedepsei în închisoare și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă, precum și motivele condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei. Prima parte a pedepsei se execută în penitenciar, iar restul pedepsei se suspendă.

În consecutivitatea enunțată, instanțele de fond și de apel just au concluzionat că în situația în care inculpatul a recunoscut vina și s-a căit, a solicitat examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, este caracterizat pozitiv, întreține doi copii minori, dar a comis o infracțiune ușoară și una mai puțin gravă, anterior a mai fost condamnat pentru comiterea unei infracțiuni similare și, fiindu-i anulat dreptul de a conduce mijloace de transport, a condus automobilul în stare de ebrietate, deținând asupra sa un permis de conducere fals, împrejurări ce dovedesc că nu s-a corectat și a continuat comiterea faptelor infracționale, iar pedepsele aplicate s-au dovedit a fi ineficiente, chiar și în prezența circumstanțelor atenuante invocate de recurentă, aplicarea prevederilor art. 96 Cod penal sau a unei pedepse atenuate, ar reprezenta o soluție de pedeapsă penală prea blândă, inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana inculpatului și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării ultimului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane, caracterul excepțional al aplicării pedepsei cu închisoare fiind argumentat de către instanțele de judecată.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 2., 4. din decizie*).

Totodată, instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind soluția încasării cheltuielilor judiciare din contul inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală.

Ori, conform art. 227 alin. (2) pct. 5) și alin. (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală și se plătesc din sumele alocate de stat, dacă legea nu prevede altă modalitate.

În același timp, potrivit art. 385 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată este obligată să soluționeze cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Conform art. 229 alin. (1) - (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lui.

Astfel, instanțele de fond și apel just, argumentat și în limitele competenței legale, prevăzute de normele enunțate supra, au statuat că, în speță, cheltuielile judiciare urmează a fi recuperate de la inculpat, având în vedere că statul a fost pus în situația de a suporta cheltuieli pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, corect ținând cont de particularitățile cazului dat, cheltuielile încasate neconstituind sumele plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, nefiind constatat că plata lor poate influența substanțial situația materială a persoanelor care, eventual, se află la întreținerea inculpatului.

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului și a cheltuielilor judiciare.

Însă, pornind de la relevanțele art. 96 alin. (1) Cod penal, art. 229 alin. (1) și (3), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, persoanelor care au copii în vârstă de până la 8 ani, instanța de judecată le *poate* amâna executarea pedepsei până la atingerea de către copil a vârstei de 8 ani, instanța de judecată *poate* obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, instanța *poate* elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale și a cheltuielilor judiciare în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul nominalizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. - 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile atacate cuprind motivele pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

d e c i d e:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Pruteanu Natalia, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2022, în privința inculpatului Platon Edgar XXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 26 august 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Victor Boico